

Proklamasjon fra Hjemmefrontens ledelse.

Den 14 april vart det over London radio sendt ut ein proklamasjon fra Hjemmefrontens ledelse, som vi gjev att nedanfor i nokø avstutta form. Denne proklamasjonen er eit av dei viktigaste dokument i vår fri-
domsstrid. Vi oppmodar alle til å lese den, studere den som det histor-
iske dokument det verkeleg er. Det ver det samlingsgrunnlaget alle har
venta på under heile krigen.

"Tysklands sammenbrudd er nær. Tiden omkring dette sammenbrudd vil
stille store krav til vår offervilje, disiplin og samhold. Vår innsats
idag vil avgjøre vårt lands lykke for generasjoner framover. Fiendens
planer om å legge vårt produksjonsliv øde, vil om så skjer, bli møtt med
vepnet makt av våre hjemmestyrker. Andre nordmenn må i denne situasjon
følge de direktiver som måtte bli gitt av regjeringen, forswarets over-
kommando og Hjemmefrontens ledelse.

Fiendens forsøk på å så splid og mistenksomhet nordmenn imellom,
spre mistillit til framtiden, har ikke ført fram. Målet for kampen er å
gjenreise folkestyret og rettssikkerheten, retten til å tenke og tale
fritt og troen på menneskeverdet. Dette er ikke bare i samsvar med grunn-
lov og lov, men det er prinsipper som er fast forankret i vår rettsbe-
vissthet. Derfor vil det heller ikke lykkes for fienden å så splittekse
mellom hjemmefront og utfront.

Hjemmefronten er blitt en folkeorganisasjon, som står åpen for alle
nordmenn som vil kjempe mot fienden. Utenfor står bare dem som sam-
arbeider med N.S., og som av svakhet eller frykt har unndradd seg kampen
Innen hjemmefronten spør ingen etter politisk parti eller religiøs opp-
fatning, bare om vilje og evne til å kjempe mot fienden.

Hjemmefrontens ledelse representerer alle samfunnsklasser og er
sammensatt av aktive patrioter. Veien til Hjemmefrontens ledelse går
gjennom aktiv innsats innen kamporganisasjonene. Den betrakter sin opp-
gave som løst når krigen er ferdig. Men den ånd som har preget vårt
folk under hele krigen må ikke forsvinne. Det store gjenoppbygnings-
arbeid trenger alle våre krefter. Det må herske fri meningsbrytning mel-
lom de politiske partier, med saklighet og respekt over partigrensene.
Den krise vi nå gjennomlever, vil vi overvinne. Vårt mål straks krigen
er ferdig, må være:

1. Gjenopprettelse av fullt folkestyre etter grunnloven. Å utskrive nye valg til Storting og kommunestyre så snart det er teknisk mulig.
2. Å gjenreise vårt norske rettssamfunn, oppheve fiendens forordning-
er og etterprøve hans administrative avgjørelser på fritt grunn-
lag.
3. Å løslate alle politiske fanger, sørge for at de deporterte øye-
blikkelig blir hjemsendt så trygt og sikkert som mulig. Erstatning
til dem som er blitt hardest rammet.
4. At krigsforbrytere og landssvikere blir hurtig og rettferdig straf-
fet etter gjeldende lov.
5. Å slå hardt ned på dem som har beriket seg på samarbeid med fiende
6. Å skaffe de nødvendige varer og fordele dem på en rettferdig måte.
7. Å sørge for at alle kommer i nyttig arbeid ved en aktiv beskjeftig-
elsespolitikk og kontroll med arbeidslivet.
8. Å gjennomføre et rettferdig forhold mellom priser og lønninger.

I framtiden må vi føre en målbevisst og vidsynt politikk med sikte
på:

1. Et fritt og selvstendig Norge.
2. Social sikkerhet og arbeid for alle.
3. Skaffe mulighet så ungdommen kan få opplæring og utdanning, uten
hensyn til økonomisk stilling.
4. Fremme solidariteten mellom befolkningsgruppene og høyne leve-
standarden ved å bygge opp igjen landet og øke dets produktions-
kraft.

5. Medvirke aktivt til å skape varig fred og sikkerhet og påta oss de forpliktelser som en verdens sikkerhetsorganisasjon måtte pålegge oss."

Samling av kreftene mot fienden.

Ved den proklamasjon fra Hjemmefrontens ledelse som vart sendt ut over London radio 14 april 1945, er alle politiske motsetningar innan heimefronten vorte løyste på ein måte som alle gode nordmenn vil helse med glede. Å løyse motsetningar på ein positiv måte, betyr å fjerne årsakene til motsetningane. Det er det som er gjort ved denne proklamasjonen. Proklamasjonen er klar og tydeleg, slik at vi ikkje treng ottast vonbrot når fridomen eingong kjem.

Mange nordmenn såg med otte på visse antidemokratiske tendensar som hadde kome fram. Det var som sjølve fridomen held på å kverva bort mellom hendene, etterkvart som krigen nærma seg slutten. Dei manande ord som biskop Fjellbu kom fram med i Westminster Abbey viste at ein hadde grunn for denne otte. Ved proklamasjonen er denne otte jaga burt. Den er ein stor siger for demokratietts krefter. Den er sluttresultatet av kampen mot nazismens vesen og innverkna på sinnene i desse krigsåra. All tale om militærdiktatur, eller eit interregnum for det politiske livet under politioppsyn i overgangstida, alt rop om dei sterke menn eller "fast styre o.l.", er slått til jorda. Proklamasjonen slår fast det som alle gode nordmenn i denne tida er vorte overtyste om, at det sterkaste styre er folkestyre.

Det er to hovudspørsmål som det har vore usemje om innan heimefronten i disse åra. Det er spørsmålet om passiv eller aktiv motstand, og om atterreisninga av demokratiet etter krigen. Begge disse spørsmåla er nå løyste. Proklamasjonen slår fast at heimefronten er ein folkeorganisasjon utan omsyn til klasse eller parti. Alle som kjemper mot fienden høyrer med til heimefronten. Den slår fast retten til det frie ord, og til sakleg diskusjon med respekt over partigrensene. Den ånd som preger proklamasjonen, er demokratietts, det grunnlovsmessige og det progressive, levande demokratiet som har vakse fram under jorda. Proklamasjonen er såleis eit stort framsteg også når ein ser på erklæringa av mai 1944.

Proklamasjonen betyr slutten på striden om innkalling av Stortinget og dei folkevalde til kommunestyrene. Grunnlova skal fylgjast fullt og heilt. Med dette har folket vorte sveisa ennå sterkere saman, og det betyr at glede og iveren etter å vinna att fridomen, ikkje vil verta teken frå oss. Ingen skugar treng nå kastast over fridomsverket. Idag eksisterar ikkje lenger polemikken om indrepolitisk spørsmål som ein var usamde om. Dei er høyste til gunst for folket og folkestyret. Dermed er det berre eit spørsmål som opptek oss alle. Kampen mot fienden med alle midlar.

Den lojalitet som ei leiing av motstanden krev, som har denne proklamasjon som grunnlag for kampen, vil den få av heile folket. Den aktive og demokratiske ånd som kjem fram i proklamasjonen, er folkets ånd.

L e v e f r i d o m e n ! L e v e N o r g e !

UNGDOMAR! Vær aktivt med i kampen mot fienden. Samla dykk i små grupper og øv dykk i å halda vakt med fienden. La han ikkje koma inn i bygda utan at alle som skal ha varsel, veit om det. Sjå til at de kjem med i dei vepna styrkene. Få kontakt med ansvarlige i motstandsorganisasjonen i heradet. Vær på vakt mot ukjende folk. Vær på vakt mot pratmakarar. De som ikkje høver til å gå inn i dei militære styrkene skal sjå til at de gjer dykkar innsats på andre områder, med vakthald, våronn o.l. Vær vakne og motige. Sluttkampen krev innsats av alle!

Når du har lese denne avisa, skal du levere den vidare til neste gode nordmann. Vær med å spreie dei frie underjordiske avisene. I det arbeidet kan alle vera med. -----